

มหาวิทยาลัยมหิดล
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี

ฝีดาษวานร

ป้องกันอย่างไร รักษาหายไหม?

คนไข้ฝีดาษวานรส่วนใหญ่มีภูมิคุ้มกันน้อยและหายได้เอง
บางรายที่มีอาการมากขึ้นหรือมีโรคประจำตัว
อาจต้องรักษาตัวในโรงพยาบาลจนกว่าอาการจะดีขึ้น

ช่วงแพร่เชื้อ

ช่วงสัปดาห์แรกตอนที่ขึ้นผื่น
ควรแยกตัวออกจากคนใกล้ชิดและงดการตรวจ PCR เป็นลบ
คนที่สัมผัสใกล้ชิดกับผู้ติดเชื้อหรือสัตว์ที่ติดเชื้อ
ควรแยกตัวสังเกตอาการ 21 วัน

การรักษาด้วยยาต้านไวรัส

มียาหลายชนิดที่ใช้รักษาไข้ทรพิษ (smallpox)
และคาดว่าจะสามารถรักษาฝีดาษวานรได้
เช่น ยาเทคโวิริแมต (tecovirimat)
ยาบรินซิโดโฟเวียร์ (brincidofovir)
ยาซิโดโฟเวียร์ (cidofovir) เป็นต้น

หากรักษาได้ทันจะลดอัตราการเสียชีวิตที่ต่ำมาก ในแอฟริกาอัตราการเสียชีวิต
ราวร้อยละ 6-11 แต่ในช่วงที่มีการระบาดในสหรัฐอเมริกา
ไม่พบผู้เสียชีวิต ขึ้นอยู่กับประชากร ระบบสาธารณสุข
และสายพันธุ์ด้วยว่ามีความรุนแรงมากน้อยเพียงใด

การป้องกัน

วัคซีน (ก่อนหรือหลังสัมผัส)

ข้อมูลชี้ว่าหากเคยปลูกฝีไข้ทรพิษ
(ฉีดวัคซีนไข้ทรพิษ) จะสามารถป้องกันไม่ให้ติดเชื้อ
หากได้รับเชื้อ อาการก็จะไม่รุนแรง
การได้รับวัคซีนหลังจากสัมผัส
เชื้อโรคฝีดาษวานรแล้ว บางรายสามารถช่วยได้
การเสียชีวิตต่ำ ความรุนแรงต่ำ

ทำความสะอาดเสื้อผ้า และที่นอนบ่อย ๆ

หากใช้ร่วมกับผู้อื่น

ป้องกันตนเอง

ด้านการสัมผัส
ลองสวมหน้ากากอนามัย
ล้างมือบ่อย ๆ

งดสัมผัสสัตว์ป่วย

ไม่สัมผัสสารคัดหลั่ง
ของผู้ป่วย
รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์
ที่ไม่มีการป้องกัน

LINE Ramathibodi

RAMA
CHANNEL

อ. พญ.สุพรรณิการ์ บวรวิทย์กุล สาขาสรีรวิทยา ภาควิชาอายุรศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
<https://www.rama.mahidol.ac.th/infographics>